

кози сиромаси, щото и малкыты имоты, които имахмы, оставихмы гы сичкыты. Нз имате ли нѣкакъ си поне силата на словото? Имате ли ся за краснорѣчники вѣтїи, та да убѣдите хората, да прѣемлжъ ученіј толкози дикны, противни на сѣкое естественно доказателство? нити това; ный не знаемъ що е свѣтска премѣдростъ, и говоримъ само гзыкъти на бациты си. Че съ какво ся надѣвте да обхрнете въ вѣрата, които учите, цѣлъ свѣтъ? Ный ся не надѣвъ на никој человѣческа сила, освенъ на силата на Учителъ, който нх е проводилъ, и надѣвъ сичко да извѣршимъ. „Сичко можемъ чрезъ укрѣплающаго насъ Христъ.“ Шо слышамъ, слышателе, що слышамъ? Каквого рѣкохъ, извѣрихъ го тин человѣци. Сега кажете ми, моліж вы, да извѣриши едно такъсъ дѣло, сирѣчъ, да основе Православната Чѣрква отъ таково начало отъ нищо, съ таквици орждіа никакви, какжто говори Павелъ, кой дрѹгъ можеше освенъ единъ всесиленъ Богъ? Бѣ, „Десница Господна сотвори сѧ!“ Не Ангелска, не человѣческа, нз Божіята всемогуща десница е произвела отъ нищо естественіата свѣтъ, та е произвела отъ нищо и скѣтъти на благодать-та, тѣй иproto Православието е сичко Божествено въ началото си.

Сичкото Божествено въ умноженіето; защото образътъ, чрезъ който ся е распространило е Божественъ. Вѣрата Христіанска е едно ученіе отъ небето, и превъходжа естество, словото, и разѣмътъ. То съдѣржава таинства, които не могатъ да ся докажатъ, не могатъ да ся разѣмѣнятъ. „Оу повѣмъхъ съгѣтіемъ, веший не видимъхъ и зажаленіемъ“ го опредѣлъ Павелъ. Да вѣрвамъ въ едного Бога препростаго, и нераздѣлнаго, нз Бога триностяснаго, Бога Отца, Бога Сына, Бога Духа Святаго, три по Ипостась, и едното по сѫщество, и естество. И пакъ да вѣрвамъ въ едного Господа, Іисуса Христъ кѣпно человѣка, кѣпно и Бога, согѣбъ въ естество, и единъ въ лицето, „Кой е премѣдръ, и да разѣмѣе тѧ?“ (Іе. 106, ст. 43) Да гледамъ на святата трапеза хлѣбъ, и да вѣрвамъ, че това е на истина тѣлото Іисусъ Христово; тѣло одѣшевлено, тѣло всецѣло, което ся опредѣлъ въ място, но ся не описува, което ся раздробява, но ся не раздѣла, което ся гаде, но ся не истошава, което ся умножава на небето, и на земата, и въ сичкыты черкви на православнкыти, и е едно, и истото; Да гледамъ тамо въ святото кръщеніе, естественна вода, което мыє тѣлото, а да вѣрвамъ, че тамъ вода е една вана дѣ-